

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-141/2024-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Državnog ureda za reviziju, Zagreb, Tkalčićeva 19, OIB: 55448281176, kojeg zastupa opunomoćenik Ivica Pezo, odvjetnik iz Zagreba, Vrbani 4, protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, OIB: 68011638990, uz sudjelovanje zainteresirane osobe KJ, [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 28. siječnja 2025.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje točke 2., 3. i 4. izreke rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-008-07/24-01/19, URBROJ: 401-01/10-24-8 od 14. lipnja 2024.

Obrazloženje

1. Izrekom označenim rješenjem tuženika odbija se žalba zainteresirane osobe izjavljena protiv rješenja Državnog ureda za reviziju (ovdje tužitelja), KLASA: UP/I-008-01/23-03/2, URBROJ: 613-01-10-23-2 od 15. prosinca 2023. u dijelu u kojem je odbijen njezin zahtjev za dostavom izvješća vanjskog revizora o provedenoj reviziji u Općini Donja Voća za razdoblje od 1. siječnja 2020. do 31. svibnja 2021. (točka 1. izreke), poništava se isto rješenje tužitelja od 15. prosinca 2023. u dijelu u kojem je odbijen zahtjev zainteresirane osobe za dostavom imena i prezimena ovlaštenih državnih revizora koji su sastavi Izvješće o obavljenoj financijskoj reviziji Općine Donja Voća za 2021. godinu, KLASA: 041-01/22-02/2, URBROJ: 613-07-23-9 od 7. ožujka 2023. (točka 2. izreke), odobrava se zainteresiranoj osobi pravo na pristup Odluci o obavljanju financijske revizije, KLASA: 041-01/22-02/2, URBROJ: 613-01-01-22-1 od 22. siječnja 2022., koja sadrži podatak o imenima i prezimenima ovlaštenih državnih revizora koji su sastavili Izvješće o obavljenoj financijskoj reviziji Općine Donja Voća za 2021. (točka 3. izreke), te se tužitelju nalaže da postupi sukladno točki 3. izreke ovog rješenja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti ovog rješenja (točka 4. izreke).
1.1. Rješenjem tužitelja odbijen je zahtjev za pristup informacijama zainteresirane osobe kojim je zatraženo izvješće vanjskog revizora o provedenoj reviziji u Općini

Donja Voća za razdoblje od 1. siječnja 2020. do 31. svibnja 2021., te imena i prezimena državnih revizora koji su potpisali i sastavili Izvješće o reviziji Općine Donja Voća.

2. Tužitelj je protiv osporenog dijela rješenja (točke 2., 3. i 4. izreke) podnio tužbu zbog pogrešne primjene materijalnog prava, te pogrešnog utvrđivanja i ocjenjivanja relevantnih činjenica. U tužbenim navodima, upire na članak 4. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (dalje u tekstu: Opća uredba o zaštiti podataka), te na članak 15. stavak 2. točku 4. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj 25/13., 85/15. i 69/22. - dalje u tekstu: ZPPI), pri čemu upućuje na Smjernice za provedbu Zakona o pravu na pristup informacijama – Test razmjernosti i javnog interesa (objavljene po tuženiku 2017. godine) u kojima je detaljno opisan način provođenja testa razmjernosti i upozoreno na okolnosti koje je potrebno posebno uzeti u obzir. Pored ostalog, u Smjernicama je navedeno kako pri utvrđivanju je li ograničenje razmjerno svrsi zaštite interesa koji se štiti, tijelo javne vlasti treba uzeti u obzir vjerojatnost povrede zaštićenog interesa i ozbiljnost povrede zaštićenog interesa – učinak koji povreda može imati na zaštićene interese (primjerice sigurnost, zdravlje i sl.). S obzirom da je tuženik, prilikom donošenja pobijanog rješenja, provodio test razmjernosti i javnog interesa, tužitelj smatra da tuženik nije uzeo u obzir sve okolnosti odlučne za donošenje odluke u testu. Naime, istraživanjem zainteresirane osobe, tužitelj je utvrdio kako je ista 14. lipnja 2024. privedena od strane policije radi sumnje na počinjenje kaznenog djela nametljivog ponašanja iz članka 140. stavka 1. Kaznenog zakona, iz razloga jer je zainteresirana osoba poslala više desetaka mailova u kojima je službenim osobama prijetio, vrijeđao ih, omalovažavao i ometao u radu. Navedeno ponašanje, po mišljenju tužitelja, predstavlja činjenicu koja izravno ukazuje i na motive njezinog zahtjeva u ovom slučaju, u kojem bi, da se otkriju osobni podaci ovlaštenih državnih revizora koji su obavljali predmetnu reviziju, zainteresirana osoba pokušala stupiti s njima u kontakt i uznemiravati ih jer je očito da je to i do sada radila. Drži da bi se predmetno traženje osobnih podataka moglo okvalificirati kao radnja u pripremanju kaznenog djela, stoga je, u provođenju testa razmjernosti, trebalo razmotriti i uzeti u obzir te činjenice i utvrditi da postoji razumno opravdanje za uskraćivanje prava na pristup traženim informacijama radi jasno dokazne mogućnosti zloporabe. Nastavno tužitelj upućuje na odredbu članka 19. stavka 4. Zakona o Državnom uredu za reviziju („Narodne novine“, broj 25/19.) te na revizijske standarde Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija, a prema kojima vrhovne revizijske institucije mogu ispunjavati svoje zadatke objektivno i učinkovito samo ako su neovisne od jedinice revidiranja i ako su zaštićene od vanjskog utjecaja, s tim da revizori ne smiju biti izvrgnuti utjecajima subjekata revizije i ne smiju biti ovisi o njima. Također dodaje da su vrhovne revizijske institucije slobodne u odlučivanju o sadržaju svojih izvješća o obavljenim revizijama. Uvažavajući njihov sadržaj, tužitelj smatra da se ovo pitanje treba promatrati kroz primjenu članka 15. stavka 2. točke 6. ZPPI-a, koji uređuje pitanje mogućnosti ograničenja prava na pristup informacijama po osnovi ograničenja sukladno međunarodnim ugovorima, radi čega osporeno rješenje smatra protivnim i toj zakonskoj odredbi. Na kraju, tužitelj upire i na Etički kodeks Državnog ureda za reviziju, prema kojem u svim pitanjima koja se tiču revizijskog rada, neovisnost državnih revizora ne smije biti ugrožena osobnim ili vanjskim interesima, s tim da se u odredbama istog Kodeksa navode prijetnje ili rizici koji mogu utjecati na neovisnost i objektivnost glavnog državnog revizora i zamjenika glavnog državnog revizora (politički utjecaj, osobni interesi i dr.). S obzirom na sve navedeno, tužitelj

predlaže ovom Sudu poništiti točke 2., 3. i 4. rješenja tuženika, te odbiti žalbu zainteresirane osobe u dijelu kojim traži dostavu imena i prezimena ovlaštenih državnih revizora koji su sastavili Izvješće o obavljenoj financijskoj reviziji Općine Donja Voća za 2021. godinu.

3. Tuženik, u odgovoru na tužbu, smatra tužbene navode neosnovanim te ostaje kod razloga danih u osporenom rješenju. U odnosu na navode tužbe dodatno ističe kako se u tužbi ne mogu iznositi novi razlozi za ograničavanje prava na pristup informaciji, već je tužitelj bio dužan u prvostupanjskom rješenju navesti sve razloge za ograničavanje prava na pristup informacijama, zbog čega sud nije dužan razmatrati takve nove razloge. Stoga, pozivanje tužitelja na medijske objave koje se odnose na postupanje zainteresirane osobe u odnosu na druga tijela javne vlasti, ne mogu predstavljati pravno relevantnu činjenicu u ovom predmetu, posebno imajući na umu da je prvostupanjsko rješenje doneseno 15. prosinca 2023., a medijske objave se odnose na lipanj 2024. U odnosu na tužbene navode da bi se traženje osobnih podataka državnih revizora moglo okarakterizirati kao radnja u pripremanju kaznenog djela, ističe da se tužitelj u svom rješenju nije pozivao na zlouporabu prava na pristup informacijama (članak 23. stavak 6. točka 5. ZPPI-a), već je pristup traženim informacijama (imena i prezimena državnih revizora) ograničen pozivanjem na zaštitu osobnih podataka, na koju se odnosi članak 15. stavak 2. točka 4. ZPPI-a. Pri tome tužitelj u prvostupanjskom postupku nije proveo test razmjernosti i javnog interesa, pa je tuženik, temeljem ovlaštenja iz članka 25. stavka 5. istog Zakona, u žalbenom postupku proveo test razmjernosti i javnog interesa, a što je sve osporenim rješenjem obrazloženo. Kod toga je tuženik uzeo u obzir činjenicu da je izvješće o reviziji bilo javno objavljeno, odnosno da je revizija bila dovršena u trenutku podnošenja zahtjeva za pristup informacijama, o čemu je svoje stajalište zauzeo i Visoki upravni sud u svojoj odluci, poslovni broj: UsII-591/19 od 5. ožujka 2020., u kojoj je navedeno da prevladava javni interes u odnosu na ime i prezime suca izvjestitelja Ustavnog suda Republike Hrvatske nakon što je donesena odluka Ustavnog suda. Stoga je tuženik mišljenja da ne postoji legitimni interes da se štiti podatak o imenu i prezimenu državnog revizora nakon što je revizija obavljena i nakon što je izvješće javno dostupno. Tuženik je u žalbenom postupku analizirao i odredbe Etičkog kodeksa tužitelja te zaključio da načela u postupanju državnih revizora koja su propisana tim Kodeksom ne utječu na dostupnost podataka o imenu i prezimenu državnog revizora sukladno odredbama ZPPI-a. U odnosu na pozivanje tužitelja na Limsku i Meksičku deklaraciju, tuženik ponavlja da se tužitelj u prvostupanjskom rješenju nije pozivao na zakonsko ograničenje iz članka 15. stavka 2. točke 6. ZPPI-a. Zaključno, tuženik smatra kako načelo neovisnosti tužitelja, koje ničim ne dovodi u pitanje, ne može utjecati na tužiteljeve obveze kao tijela javne vlasti prilikom rješavanja zahtjeva za pristup informacijama, posebno ne u situaciji kada se traži podatak o imenu i prezimenu osoba čiji se rad financira iz javnih sredstava i kad o sličnim pitanjima postoji ustaljena sudska praksa. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže ovom Sudu odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

4. Zainteresirana osoba, u odgovoru na tužbu, ističe kako u potpunosti ostaje kod svega napisanog u žalbi protiv prvostupanjskog rješenja tužitelja, gdje je argumentirano i temeljem vjerodostojne dokumentacije obrazložio činjenično stanje. U osvrtu na tužbene navode glede istraživanja njegove osobe, potvrđuje da je dana 13. lipnja 2024. pozan u Policijsku postaju Ivanec te uhićen, ali je notorna činjenica da nikome nije prijetio, nikome nije u životu nanio zlo te nikada u životu nije prijavljen, niti osuđen radi remećenja javnog reda i mira. Nastavno opisuje razloge uhićenja te citira

članak 140. Kaznenog zakona, zaključujući da nema mjesta za teške i ničim dokazane konstatacije tužitelja, te da je štoviše tužitelj svjestan štete koju njegovo nevjerodostojno djelo čini zainteresiranoj osobi. Drži nevjerojatnim i potpuno nedopuštenim pozivanje na Međunarodne organizacije vrhovnih revizijskih institucija, jer ključni dio svojeg izvješća, na koji se tužitelj poziva i kojim se vodio u svojem radu, jasno i nedvosmisleno potvrđuje kako nije rađen u skladu s istima. Iznoseći i druge razloge s tim u vezi, zainteresirana osoba predlaže ovom Sudu tužbeni zahtjev odbiti.

5. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 36/24. – dalje: ZUS), odgovori na tužbu tuženika i zainteresirane osobe dostavljeni su tužitelju, koji se na iste očitovao posebnim podneskom od 3. rujna 2024., ostajući u cijelosti kod tužbe i tužbenog zahtjeva.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Ocjenjujući zakonitost osporenog dijela rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe, ovaj Sud nalazi da tuženik pobijanom odlukom nije povrijedio zakon na štetu tužitelja, pri čemu je za svoju odluku naveo argumentirano obrazložene razloge, utemeljene na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog i postupovnog prava.

8. Naime, razmatrajući sadržaj zahtjeva zainteresirane osobe za pristup informacijama, kao i podatke sveza spisa pribavljene u postupku povodom tog zahtjeva, te odgovore na tužbu tuženika i zainteresirane osobe, ovaj Sud nalazi da se osporeni dio rješenja ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi, osobito u dijelu koji se niti ne odnosi na razloge kojima je tužitelj obrazložio donošenje prvostupanjskog rješenja o odbijanju zahtjeva za dostavu imena i prezimena ovlaštenih državnih revizora koji su sastavili izvješće o obavljenoj financijskoj reviziji Općine Donja Voća za 2021. Tuženik je svoju odluku s tim u vezi utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene, nakon čega je, ispravnom primjenom odredbe članka 15. stavka 2. točke 4., u vezi članka 16. stavka 1. ZPPI-a, te relevantnih odredaba Opće uredbe o zaštiti podataka, Zakona o Državnom uredu za reviziju i Etičkog kodeksa Državnog ureda za reviziju na koje se izrijeком pozvao, a po provedenom testu razmjernosti i javnog interesa temeljem ovlaštenja iz članka 25. stavka 5. ZPPI-a, osnovano zaključio da u odnosu na podatke o imenima i prezimenima državnih revizora koji su sastavili izvješće o reviziji prevladava javni interes u odnosu na potrebu zaštite prava na ograničenje iz članka 15. stavka 2. točke 4. ZPPI-a.

9. Pritom je tuženik dao jasne i dostatne razloge kojima se rukovodio zaključujući da su u konkretnom slučaju ostvareni zakonom propisani uvjeti da se zainteresiranoj osobi djelomično omogući pristup traženim informacijama, a koje razloge, zbog nepotrebnog ponavljanja, prihvaća i ovaj Sud, jer su utemeljeni na pravilnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku te na pravilnom tumačenju relevantnih odredaba materijalnog prava primijenjenog u postupku. Kod toga se napominje da je osnovanost stajališta izraženih u osporenom rješenju ovaj Sud već potvrdio u nizu svojih odluka, na koje osnovano ukazuje i tuženik u odgovoru na tužbu.

10. Na drukčiji zaključak ne upućuju ni tužbeni navodi kojima, osim što razloge širi i na nove okolnosti nastale nakon donošenja prvostupanjskog rješenja, tužitelj ustraje na primjeni članka 15. stavka 2. točke 4. ZPPI-a, iako, i po ocjeni ovoga Suda, navedeni razlozi ne mogu biti temelj za ograničavanje pristupa zatraženoj informaciji po toj osnovi, a što je već argumentirano obrazložio i tuženik.

11. Slijedom izloženog, ovaj Sud nalazi da je rješenje u osporenom dijelu doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno

relevantne razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", 47/09. i 110/21.), radi čega nije našao osnove isto ocijeniti nezakonitim. Ovo osobito imajući u vidu da tužitelj ispravnost osporenog dijela rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na koje se osvrće i tuženik, ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, pri čemu i u tužbi inzistira na tumačenju i primjeni odredaba ZPPI-a na način kako ih je primijenio u prvostupanjskom rješenju, iako je takva primjena pogrešna u odnosu na podatke o imenima i prezimenima ovlaštenih državnih revizora.

12. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 116. stavka 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu, 28. siječnja 2025.

Predsjednica vijeća

Evelina Čolović Tomić , v.r.